

характеристик. Теоретичною основою сервісної діяльності, поряд із сервісологією, є економічні й філософські теорії, які розглядають сервісну діяльність як цілісний феномен суспільства, у якому аналізується його характер та трансформації під впливом зовнішніх змін. Під методологією аналізу сервісної діяльності розуміється система загальнотеоретичних уявлень, пізнавальних принципів, покладених у дослідження її сутності, закономірностей її історичної еволюції, а також місця в суспільному виробництві, у соціальній структурі й культурній практиці. Таким чином, сервісна діяльність сформувалася як науково-практична дисципліна, у якій емпіричні дослідження здобувають важливе значення, оскільки питання про вдосконалення сервісу є досить актуальним для працівників цих сфер, для численного контингенту споживачів.

Список джерел інформації

1. Малюк Л. П. Сервісологія: підручник / Л.П. Малюк, О.М. Варипаєв. – Х.: ХДУХТ, 2011. – 258 с.

2. Малюк Л.П. Специфіка та класифікація потреб у сервісології // Scientific letters of the academic society of Michal Baludansky (Košice, Slovakia). 2017. – Vol. 5, № 4. – P. 52-55.

3. Maliuk, L., Varypaiev, O., Varypaieva, L. (2019) “Serviceology in the hospitality industry”, Conceptual aspects management of competitiveness the economic entities: collective monograph, in 2 Vol., WSSG, Przeworsk, Vol. 1., pp. 242-251.

У.А. Мартинюк, канд. с.-г. наук, ст. викл. (*ЛНУВМ ім. С.З. Гжицького, м. Львів*)

Є.В. Снядовська, студ. (*ЛНУВМ ім. С.З.Гжицького, м. Львів*)

ЗЕЛЕНИЙ СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ У ФРАНЦІЇ

Під впливом урбанізації люди все частіше відчують необхідність міняти обстановку і набувати нових вражень, тому все більше популярності набуває такий вид відпочинку, як зелений туризм.

Перш за все, зелений туризм - це активний відпочинок в сільській місцевості, в якій ви можете себе спробувати у ролі сільського мешканця. Головною особливістю зеленого туризму є відпочинок на свіжому повітрі і єдність з природою.

Традиція сільського зеленого туризму почала розвиватися в Європі близько половини століття тому. Європейці давно розкусили, що організація відпочинку на селі хоч і не така прибуткова, як на відомих

морських і гірськолижних курортах, але стабільний дохід принести все ж таки може. [1]

Одним із видів зеленого туризму є агротуризм, який базується з використанням фермерського господарства, тобто, пізнання життя села зсередини.

Сільський і екотуризм –це ті напрямки, в яких можуть і повинні розвиватися села, вони зосереджуються на вивченні культури і життя певного регіону. Це чудова бізнес-ідея для звичайного селянина, тим паче у Франції. Розвиваючи зелений туризм, села отримують шанс залишитися на карті і місцеві мешканці матимуть можливість вдосконалити село для комфортного життя .

У Європі лідером за обсягами розвитку індустрії сільського туризму є Франція. У цій країні сільський туризм вже давно перетворився на високорозвинену галузь з чималими прибутками [1,2].

Агротуристичні послуги у селянських господарствах Франції забезпечуються з 50-х років минулого тисячоліття. У 1955 році була створена перша організація, що надає туристичні послуги в сільській місцевості - "Національна федерація квартир у Франції". Наступною організацією, яка займалася розвитком сільського туризму, є мережа "Вітання в селянському господарстві". Також протягом 60 років розвивається організація Сільський Рух. Вона включає в себе більше 2700 сільських домашніх господарств і асоціацій і 200 000 членів, 200 волонтерів, більше 1000 аніматорів з повним робочим днем. Цей рух складається з двох федерацій: Національна конфедерація сільських домашніх господарств і розвитку сільських асоціацій і анімації (FNFR) і Національної федерації спорту в сільській місцевості (FNSMR). Мета діяльності організацій - розвиток сільських районів і анімації. [2,3]

Основні напрямки діяльності:

- інтегрування туризму;
- повага природних і людських ресурсів;
- відпочинок, змагання та чемпіонати;
- участь в розвитку життя місцевого населення;
- розвиток індивідуальної та колективної відповідальності;
- відкритість по відношенню до інших людей і світу, що сприяє розвитку комунікацій, міжкультурних зв'язків громадянства. [2,3,4]

Національна федерація Gites de France контролює розвиток сільського туризму в країні і забезпечує відповідний знак якості для ферм. Найважливішими критеріями для категоризації є:

- розташування господарства та навколишнього середовища;
- якість житлових приміщень, меблів, обладнання . [5, с. 23]

Сільський туризм у Франції базується на п'яти правилах:

- 1) якість житла (комфорт, чистота, простір, періодичний контроль);
- 2) якість гостинності (сімейне та кардіальне усиновлення);
- 3) якість навколишнього середовища (тиша, чистота на фермі та околицях);
- 4) лояльність бізнесу (чітка та чітка інформація, стабільні ціни та умови);
- 5) солідарність (співпраця членів однієї організації з органами державної влади, посередниками, наприклад, турфірмами). [4, с. 59]

Особливості сільського туризму - гості живуть в спеціально обладнаних будиночках. Будиночки розташовуються в місцях з чудовими видами, створюючи щось на зразок невеликих поселень. Їх ділять на чотири категорії, в залежності від місця розташування, і, відповідно, рівня комфортабельності. Будиночки можна зняти на кілька днів, а можна і на кілька місяців [1,6]. Це можуть бути розміщення подорожуючих не тільки у будиночках, а й розміщення на фермах і в садиба, в одному будинку з господарем, номер в сільському готелі, розміщення в історичних будівлях в сільській місцевості, розміщення в наметовому містечку [1, 5].

Продукти купуються на місцевих ринках або у місцевих мешканців і при бажанні ви можете самостійно зібрати урожай з городу для корисного і натурального сніданку або обіду.

Зараз для залучення більшої кількості туристів селяни влаштовують різні спортивні, інтеракційні заходи.

Вибір району, де є бажання відпочити, має велике значення, так як Франція різноманітна і кожне її місто або село має свої особливості. Наприклад, на півдні Франції сільському туризму супроводжує пляжний відпочинок, а в центральних районах є можливість приєднатися до поціновувачів французького вина. На півночі країни немає галасливих міст, тут зберігся унікальний історичний дух, який зацікавить кожного[2].

Також у Франції є спеціальна програма для відпочинку дітей на селі під час шкільних канікул. Діти віком від 3 до 13 років запрошуються на перебування в сільській родині, доглядають за домашніми тваринами (ягнятами, свинями, кроликами), мають активні ігри на природі зі своїми однолітками, цікаві походи та пригоди. У селі діти також мають можливість вивчати народні танці, народні промисли, фольклор, іноземні мови. [5, с. 23]

Для того, щоб туристи повернулися в село, в якому колись відпочивали, необхідно забезпечити їм всі зручності, і тому програма уряду Франції передбачила не тільки реставрацію будинків, а й відкриття регіональних банків, щоб іноземцям було зручніше. Для туристів

комфортабельність проживання в таких місцях була піднята до міського рівня. Завдяки сільському туризму туризм у Франції став ще більш популярним і тепер багато туристичних фірм по всьому світу пропонують своїм клієнтам відвідувати не тільки Париж, але і невеликі села з приватними міні-готелями.

Отже, сільський зелений туризм ідеально підходить для любителів активного відпочинку і для тих, хто давно мріяв отримати цікавий досвід, відчути єдність з природою, досліджувати культуру і спробувати себе у ролі місцевого мешканця. Зокрема у Франції цей тип туризму дуже добре розвинений і представлений багатьма організаціями, можна спокійно відправитися в подорож в села Егісхайм, Перуж.

Список джерел інформації

1. Зелений туризм [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://turvopros.com/zeleniy-turizm-naedine-s-prigodoy/>(дата звернення 16.06.2019) Назва з екрана.

2. Нурияхметова А.Ф. Гуманітарні наукові дослід. – 2013. – №2. Розвиток сільського туризму у Франції.

3. Можливості працевлаштування молоді у сфері зеленого туризму: методичні рекомендації щодо започаткування власної справи / [за заг. ред. О. В. Кулініча]. – Харків : Ін-т соціальної політики регіону, 2011. – 124 с.

4. Зінько Ю.В. Сільський туризм: навч. посіб. / Ю.В. Зінько, М.Й. Рутинський. – К. : Знання, 2006. – С.59.

5. Васильєв В.П. Світовий досвід організації сільського туризму: метод. посіб. / В.П. Васильєв, П.А. Горішевський, Ю.В. Зінько та ін. – Вин. 1. – О. : 2009. – С.23.

6. Сільський туризм у Франції [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://worldtravelinfo.ru/selskij-turizm-vo-francii.html> (дата звернення 16.06.2019) Назва з екрана.

М.П. Матвєєва, канд. екон. наук (*ЛНУВМБ, м. Львів*)

А.Ю. Супруненко, студ. (*ЛНУВМБ, м. Львів*)

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТУДЕНТСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ТУРИЗМУ

Сучасний розвиток міжнародних відносин та глобалізація економіки ставлять вимоги та надають можливості різнопланових форм здобуття знань. Отримання класичної академічної освіти є недостатнім для побудови успішної кар'єри в бізнесовому чи науковому середовищі. Ринок одразу ж відреагував появою цілого напрямку – освітнього туризму.